

Bogácsi Ősz

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XXIX. évfolyam 3. szám 2018.

Tartalomból:

- Őszi rendezvényeink
- Bogács, a minősített gyógyhely
- Idősek köszöntése
- Október 23-ai ünnepség
- Osztálytalálkozók
- Bogács kitüntetettjei 2018-ban

Bogács a GYÓGYHELYEK között

A gyógyhely egy olyan különleges területet, ahol legalább egyféle elismert természetes gyógyító tényező található. Ez lehet természetes ásványvíz, természetes gyógyvíz, természetes gyógyiszap, gyógyklíma, gyógybarlang, vagy egyéb gyógyító hatású közeg. A gyógyhelyeken a természetes gyógyító tényező különböző intézményekben lehet igénybe venni, azaz a gyógyhelyek rendelkeznek gyógyfürdővel, vagy gyógykórházzal, esetleg gyógyszerállóval. Ezen felül a gyógyítás zavartalanságát és a betegek nyugalmát biztosító környezeti feltételek is adottak a pihenés feltételeinek kiépítettsége mellett. Magyarországon eddig 32 gyógyhelyet tartottak nyilván, ehhez a rangos közösshéghhez tartozik a Bogácsi Gyógy és Strandfürdő is 2018. augusztus 30-tól.

Gyógyhellyé egy településrészt az Országos Közegészségügyi Intézet nyilváníthat abban az esetben, ha a terület megfelel a 74/1999. (XII. 25.) EüM rendelet követelményeinek. A minősítést több mint egy éves mérési folyamat előzte meg, melynek során minden évszakban legalább 2-2 héttig vizsgálták a levegő tisztaságát a szennyezőanyagok határérték alatti mennyiségét igazolva, valamint zajmérést is végeztek. Ezen kívül vizsgálták a levegő hőmérsékletét, a szél irányát és sebességét, és a relatív páratartalmat is. A közüzemi ivóvíz minőségét is megnézték, valamint a gyógyvíz összetételét is ellenőrizték. A környezeti zajterhelés vizsgálatai alapján különböző feltételeket írt elő az Országos Közegészségügyi Intézet, melyeket be kell tartanunk a jövőben. Talajszennyezést, hulladék-elhelyezést, szennyvíztisztítást is vizsgáltak, s az elvégzett mérések eredményei alapján a gyógyhellyé minősítés követelményeinek megfelel a fürdő területe.

Miért is tartotta fontosnak a Képviselő Testület ennek a minősítésnek a megszerzését?

A 2001-ben gyógyvízzé minősített termálvíz az alapja a fürdő és környezete fejlődésének, ezzel együtt Bogács kiemelkedő turisztikai vonzerejének. A fürdőt 2016-ban minősítették gyógyfürdővé a területén működő gyógyászat és a gyógyvíz alkalmazása alapján. Ezek a feltételek biztosították azt, hogy a gyógyhellyé válás folyamatát elindíthassuk, a szükséges méréseket elvégeztessük.

Hazánkban elsőként Miskolc-Lillafüredet nyilvánították gyógyhellyé 1935-ben, amely klimatikus gyógyhelyi címmel rendelkezik. Harkány 1958-ban szerzett gyógyvízen alapuló gyógyhelyi címet, Kékestetőt 1963 óta klimatikus gyógyhelyként tartják nyilván, ahol a Mátrai Állami Gyógyintézet is található. A hetvenes években Hévíz, Balatonfüred, Parád, Hajdúszoboszló, Zalakaros, Bükkfürdő és Debrecen jutott gyógyhelyi címhez, majd 1984-ben Gyula. 2010 után csatlakozott ehhez a csoporthoz Mezőkövesd, Eger, Demjén, Egerszalók, stb. - és most Bogács is. A felsorolás magáért beszél, a legrangosabb fürdő- és pihenőhelyek rendelkeznek ezzel a címmel. Marketing szempontból nagyon sok lehetőséget rejt a cím elnyerése, hiszen a nálunk biztosított szolgáltatások széles körben ismertté válnak. A fejlesztések lehetőségeit is magában hordozza egy ilyen megkülönböztetés, hiszen a kiemelt turisztikai térségek mindig több pályázati forrást, kormányzati támogatást tudhatnak magukénak.

A hétköznapi életünket ez a cím nem változtatja meg ugyan, de a jövőt építő eshetőségeinket kibővíti, színesebbé teszi. Biztos vagyunk abban, hogy ez nemcsak az önkormányzat, hanem a fürdőhöz kapcsolódó valamennyi vállalkozás potenciálját is gyarapítja. Kívánom, hogy mindannyian ismerjük fel, és használjuk ki ezeket az előrelépési esélyeket, melyek a településünk és a bogácsi emberek javát szolgálhatják.

Csendesné Farkas Edit
polgármester

Bogács természetes gyógytényezője a termálvíz

Fürdőnk évtizedes fái és a Bükk hegység növénytakarója biztosítja Bogácson az előírt levegőtisztasági érték elérését, megtartását

Természeti környezete miatt is kedvelt pihenőhely Bogács

Parkosított köztereink is hozzájárulnak a lakosság és a turisták jó közérzetéhez

IDŐSEK NAPJA

Bogácson 2018. október 5-én került megrendezésre az ünnepség.

Az óvodások vidám zenés-táncos műsorát a Bogácsi Pávakör felvidéki dalsokra követte. Péter Zoltán alpolgármester úr szépkorúakhoz intézett szavai után, Majnár Dominik Magyar Ottó: Az élet alkonyán című versét, majd Juhász István ismeretlen szerző Ez vagyok én című versét adta elő. Csongrádi Kata méltán közismert énekesnő műsorával mosolyt csalt az idősek arcára. Több ismert slágert szívesen énekelt vele együtt a közönség is.

Csendesné Farkas Edit polgármester asszony ünnepi beszédében kiemelte annak fontosságát, hogyan tiszteljük az időseket. A róluk való gondoskodás nem csupán kötelességünk, de saját jövőnk záloga is egyben.

Polgármester asszony ünnepi gondolatai után rendhagyó módon kedves gesztusként Varga Ilonka néni elénekelt a nyugdíjas dalt, majd Gál Mihály saját versével köszöntötte a jelenlévőket.

A közös ünnepi étkezést kötetlen beszélgetés követte, mialatt Magyar Gyula tárogató és Farkas József tangóharmonika játékára több generáció is táncra perdült.

A minap egy kiállítás megnyitón hallottam a következő történetet: Középkorú fiatalok kapták feladatuk, hogy első világháborús családi emlékeket gyűjtsenek. Készítsenek interjút, kérdezzék az időseket, és hallgassák meg mindazt, amit ők ezzel kapcsolatban el tudnak mondani. Az egyik ilyen alkalommal, a jelenlévő családtag szóvá tette, hogy ezekről az élményekről ő még nem hallott. Megkérdezte, hogy miért nem mondta el neki a nagypapa, mire az volt a válasz, hogy eddig nem kérdezte.

Az időseink tapintata, szeretete, tapasztalata, tudása olyan kincseshánya, aminek a megismerésére, ha időben nem szánunk időt, később már nem tudjuk pótolni.

Köszönjük mindazt a szeretetet, imádságot, törődést, aggodást, amivel még felnőttként is körülvesznek bennünket! Isten éltesse még őket sokáig, kívánunk számukra nagyon jó egészséget és sok boldog nyugdíjasként megélt esztendő!

Zsák Terézia

Csongrádi Kata legismertebb slágerét, a „Millió rózsaszál”-t a Bogácsi Pávakör tagjaival közösen adta elő

Magyar Ottó

Az élet alkonyán

(részlet)

Vedd észre tavasszal, ha megjönnek a gólyák,
Szélkuszálta fészükük hogyan igazgatják.
Villásfarkú fecskék hogy hordják a sarat,
Hogyan rakják fészüküket az ereszed alatt.

Ugye, hogy szíved nem csak hideg márvány,
Vedd észre, mily csodás nyáron a szivárvány!
Feslő rózsabimbón hogy csillog a harmat,
Örülj nyár reggelén a sok madárdalnak!

Mosolyogj megértőn szerelmesek láttán!
Te békédet is őrzi katona a vártán.
Teérted is felkél Isten áldott napja,
Érted is mond imát kis templomod papja.

tárd ki szívedet minden szépnek, jónak,
Nyújts segítő kezet a rászorulónak!
Adjál szeretet, mit majd viszonznak,
Mert hidd el az emberek nem is olyan rosszak!

Sütkérezz még kissé az őszi napsütésbe,
Lapogass csendesen az emlékek könyvébe!
S ha majd s Sorssal meg tudál békülni,
A még hátralévővet könnyebb lesz leélni.

Az óvodások kedves műsorukkal bearanyozták a szépkorúak délutánját

Bogácsi díjazottak 2018-ban

Az augusztus 20-i községi ünnepségen adták át idén is, az elmúlt évek hagyományaihoz híven a Bogács Község Önkormányzata által alapított kitüntető díjakat. Ebben az évben 3 kitüntető díjat ítélte oda a képviselő-testület. A méltatásokat Péter Zoltán alpolgármester olvasta fel, a díjakat Csenedsné Farkas Edit polgármester adta át.

Bogács Községért díj: A díj az önkormányzat által alapított intézményekben foglalkoztatott azon természetes személyeknek adományozható, akik kiemelkedő szakmai felkészültségükkel, munkájukkal, magatartásukkal jelentős mértékben segítették az önkormányzati feladatok végrehajtását, az állampolgárok ügyeinek intézését, a köz szolgálatát.

Ebben az évben a **Bogács Községért díjat Zsák Teréziának** – adományozza Bogács Község Önkormányzata.

Zsák Terézia hosszú évek óta családsegítői és gyermekjóléti szolgálati feladatokat látja el Bogácson. A hátrányos helyzetű lakosság életkörülményeinek javítása, hivatalos ügyeinek intézése, közigazgatási segítségnyújtása a feladata, melyet lelkiismeretesen, nagy-nagy empátiával végez. A lakosság jelentős részével rendszeres, személyes kapcsolatot ápol, segítségére számos esetben számíthatnak. Megbízható partnereként segíti az önkormányzat munkáját, szociális feladatainak ellátását.

Tevékenységét a segítőkészség, a javítani akarás vezérli. Időt és energiát nem kímélve teszi feladatát. Ezen kívül aktív részt vállal Bogács közösségi életében, tagja a Tündérrózsza Néptáncsoportnak, szervezi a gyerekek nyári kézműves foglalkozásait, s alkalmanként fellépőként színesíti a községi ünnepségeket.

Alkotói Díj: Az Önkormányzati rendeletben foglaltak szerint Alkotói Díj azon személyeknek adható, akik Bogács község kulturális életében, sportmozgalmában, egészségügyi-szociális ellátásában a község felemelkedése érdekében kiemelkedő munkát végeztek. Az Önkormányzat képviselő-testülete ebben az évben **Alkotói Díjban Lukács Lajosné**t részesíti.

Lukács Lajosné a Bükkalja Általános Iskolában 39 éve tanít matematikát és kémiát. A bogácsi tantestület meghatározó tagja, aki mind a kollégái, mind a tanítványai körében tiszteletnek és szeretetnek örvend. Az eltelt évek alatt volt osztályfőnök, munkaközösség-vezető, igazgatóhelyettes, 1990 - 1994 között iskolaigazgató, 2011-től 2013-ig megbízott iskolaigazgató. Munkáját pozitív vezetői attitűd, következetesség, igényesség jellemezte. Fejlett empátikus készséggel, toleranciával, mindenki érdekeit figyelembe véve próbálta irányítani a rábízott intézményt, a gyermekközösségért felelősséggel tevékenykedett.

Tanítványai megyei és országos szintű tanulmányi versenyeken kiemelkedő eredményeket értek el, értékálló tudást vittek, visznek a középiskolákba.

A bogácsi gyerekek nyári táboroztatásában évtizedek óta részt vesz.

Lukács Lajosné pedagógiai munkája során több elismerésben részesült. A Mezőkövesdi Kistérségi Társulás 2010-ben „Az év tanára” kitüntető címet adományozta neki.

Az iskolai élet mellett 2004-től 2010-ig önkormányzati képviselőként vett részt a közeleti munkában. Kreatív, alkotó képességét az iskolai műsorok, rendezvények szervezésekor is bizonyította. Községünket több alkalommal képviselte fűzőversenyeken. Amatőr költőként eredményesen szerepelt községünk versírópályázatain. Amatőr színészként is bemutatkozott: 2011-óta minden évben főszerepet játszik a karácsonyváron bemutatott színdarabokban. Színpadi alakításai emlékezetesek.

Bogács Község Díszpolgára: Az Önkormányzati rendeletben foglaltak szerint „**Bogács Község Díszpolgára**” cím adományozható annak a magyar vagy külföldi természetes személynek, aki tevékenységével jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy Bogács község elismertsége fokozódjon hazai és nemzetközi viszonylatban, és példamutató emberi magatartása miatt egyébként is köztiszteletben áll.

Csenedsné Farkas Edit polgármester asszony és Bogács 2018-as kitüntetettjei: Zsák Terézia, Kovács István, Lukács Lajosné

2018-ban az önkormányzat képviselő-testülete **Bogács Község Díszpolgára** címet **Kovács István** színművésznek adományozza.

Kovács István színművész, rendező 1944-ben született Budapesten. 1966-ban végzett a Színház- és Filmművészeti Főiskolán Várkonyi Zoltán osztályában, többek között Huszti Péterrel, Tahi-Tóth Lászlóval, Voith Ágival, Iglódi Istvánnal. 1964-től játszott a Vígszínházban, ahová a főiskola után leszerződött. Pályája kezdetétől romantikus hősöket, szerelmes szerepeket alakított filmen és színpadon egyaránt.

A nagyközönség leginkább a filmvászonról ismeri Őt. 1965-ban Várkonyi Zoltán rábízta a Kárpáthy Zoltán című Jókai-film főszerepét, ami egy csapásra az ország egyik legismertebb és legkedveltebb színészévé tette. Majd 1968-ban szintén főszereplője volt az Egri csillagoknak Bornemissza Gergely szerepében.

Több más sikeres magyar játék- és tévéfilmben is feltűnt. Ezen filmek közül a legismertebbek az Aranysárkány, a Fügefalevél, a Fiúk a térről, a Kapaszkodj a fellegekben, A Pogány Madonna, a Hahó, Őcsi!, a Privát kopó, a Szomszédok vagy a Kisváros.

Több mint fél évszázados karrierje során fellépett a József Attila Színházban és a Thália Színházban is. Színpadon alakította Robin Hood szerepét, volt Taurus - Shakespeare: Antonius és Cleopatra darabjában, Philip - a Mese habbal című műben, Küszküpi - Tamási Áron Ördögölő Józsiás darabjában.

Kivételes életműve elismeréseként 2016-ban Bessenyei-díjjal jutalmazták.

Kovács István hosszú évek óta visszajáró vendége Bogácsnak. A 2000-es évek elejétől szinte minden évben településünkön töltenek el hosszabb-rövidebb időt, élvezve a csendet és a nyugalmat. Bogács község kulturális életének egyik legkiemelkedőbb személyisége. Rendszeres résztvevője és szereplője a bogácsi kiemelkedő rendezvényeknek. Kellemes orgánumát többször hallhattuk a Borfesztyválnál és a Színészligeti faültetési ünnepségeken. Bármilyen rendezvényre kap meghívást, Ő azonnal jön és szerepet vállal. Bogács iránti kötődését mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a Szent Márton Borrendnek is a tagja.

Szeretném megköszönni eddigi munkáját, és kívánom művész úrnak, hogy még nagyon sokáig tiszteljen meg minket kitüntető jelenlétével a bogácsi rendezvényeken. Köszönjük, hogy személyes jelenlétével mindig emeli ezen események színvonalát, országos elismertségét.

Köszönjük mindhárom kitüntetett lelkiismeretes és eredményes munkáját. A jövőbeni munkájukhoz egészséget és kitartást kívánunk

Péter Zoltán alpolgármester

Értelmet az éveknek

A nyugdíjba vonulást nagyon sokan áhítozva várják, ám amikor végét érenek a dolgozó hétköznapiak, többen nehezen tudnak alkalmazkodni a régen vágyott szabadsághoz.

Van, akinek hiányzik a hosszú évek alatt végzett munkája, vagy csupán csak a munkába járás megszokott szertartása – ők megrázóként élnek meg az élet utolsó szakaszába lépést.

Azonban a legtöbben régóta megvalósítandó tervekkel, új hobbiakkal tartják lelküket, ezáltal testüket is fiatalon. Számukra a nyugdíjas kor az élet legszebb, legértelmesebb része lehet. Tudatosan hosszú évekre, - nem az eddig szokott két-három hetes szabadságra - előre megtervezik a ház körüli munkákon túli kikapcsolódást nyújtó teendőiket; az unokák nevelésében nyújtandó segítséget, utazást, kerékpározást, túrázást, versírást, festést, vagyis az új életet.

De sokszor a véletlen is gyökeresen megváltoztathatja életüket. Erre példa Derda Józsefné különleges kedvtelésének kialakulása. Évike 8 évvel ezelőtt Egerben unokáját kísérte iskolába, s utána egy régi árúk boltjába betérve tászkát szeretett volna vásárolni, közben szemé megakadt az akkor nagyon kedvezményes áron kapható játékbabákon. Ez a mozzanat mai élete meghatározó része lett, ugyanis azóta 126 élethű babából álló gyűjteménnyel rendelkezik.

Lakásában nem egyszerű gyűjtemény, hanem egy nagy mesebeli család fogadott. Évike beszédéből kicsengett, hogy minden „csalátaghoz” személyes érzelmek fűzi. Lelkesen meséli a babák történetét, s hallgatva szavait egyre jobban megerősödött bennem, hogy a kezdeti érzéki csalódás nem volt alaptalan; a különleges, az igazi gyerekekre, felnőttekre megszólalásig hasonlító, aprólékos kidolgozású, a 10 cm-es-től egészen 1 méteres babák mindegyike lassacskán mintha életre kelt volna körülöttem.

Derda Józsefné legnagyobb méretű babája akár igazi gyermeknek is tűnhetne

A gyűjtemény gyarapítási lehetőségei sokfélék. Évike figyelemmel kíséri az internetes apróhirdetési oldalakat, a kifejező arcvonású, karakterbabákat innen, vagy a használt árúk boltjában vásárolja meg. Babái Magyarországon kívül Németországból és Svájcban származnak. A facebook-on hasonló érdeklődési körű ismerősöket szerzett, akikkel tartja a kapcsolatot.

Szerencsésnek mondhatja magát, mert mindig népes „család” veszi körül, minden nap van teendője. Sok időt igénylő, örömteli foglalatosság ez. Fazekas Anna Őreg nénéje jut eszembe, amikor Derda Józsefné elmondja, hogy egy-egy babának ő készítette a lábait, megmosdatja őket, megmossa hajukat, kimossa ruhájukat vagy éppen új ruhákat készít számukra. Varrni sohasem tanult, de most erre is szüksége van.

Évike kezűgyességét, szépérzékét a folt hátán folt technikával (patchwork) készült lakástextiljei; kispárnák, ágytakarók, táskák is bizonyítják. Ezeknek alapanyagául rég nem használt, de kidobni sajnált kockás flanel ingek, ágyszőnyegek, kisebb ruhadarabok szolgálnak.

Évike boldogan egyezett bele egy kiállítási lehetőségbe, így Önök, Kedves Olvasók megismerhetik gyűjteményét; babáit és lakástextiljeit a Községi Könyvtárban 2018. november 8-tól november 15-ig. Kérem, jöjjenek el, ismerjék meg Derda Józsefné különleges időtöltésének tárgyait.

Jankóné Jónás Zsuzsa

A lakás különböző pontjairól gondosan fésült és öltöztetett élethű babák tekintenek ránk

Meghívó

Szeretettel meghívjuk Önt

2018. november 16-án (pénteken) 17 órára
a bogácsi Községi Könyvtárban tartandó

Beszélgetős este

Vendégeink:

Sajgál Erika és Kovács István

színművészek.

OSZTÁLYTALÁLKOZÓ

55 éves osztálytalálkozó Bogácson az 1962-63. tanévben végzett 8. osztályosok számára, melyet 2018 szeptember 8-ra, Kisboldogasszony napjára szerveztünk de. 9 órára a Községi Házba. Ilyen még nem volt Bogácson, de ez a legendás osztály mégiscsak összejött 13 fővel. Lehattunk volna többen is, mert a 38 fős osztályunkból eddig 11-n mentek el az őseik útján. Az ilyen - olyan okkal távolmaradókat sajnáljuk.

A találkozó jelentéssel kezdődött, majd Németh Hajnalka vezetésével elénekeltük a „Szánt a babám, csireg-csörög sej-haj a járom” kezdetű népdalt, utána pedig megleptük az osztályfőnöki órát tartó, Szabó tanár nénit, - mivel nekünk orosz tanított – egy orosz dallal. Ezt követően egyenként beszámultunk az életutunkról, amely borzongatóan izgalmas volt.

A régi események emléke igaz elhalványult, de az érzések elevenek maradtak.

Én azt láttam, hogy mindenki arca kisimul, boldogságot tükröz és megfiatalodik, habár 7 évtized terhe nyomja már vállunkat. Mindannyian nyugdíjasok vagyunk, de ennek ellenére mindenki aktívan dolgozik, csinál valami hasznosat, szóval értéket teremt. Úgy értékelem, hogy idős korunkban is visszaköszön, motivál és vezet a boldog gyermekkor, amit mi bogácsi, – általában szegény gyermekek a szülőfalunkban éltünk.

A mai iskolások, ezek az agyon pallérozott, állandóan felügyelt és irányított gyermekek el sem tudják képzelni a mi egykori szabad életünket. A patak rekesztést, az ottani fürdést, a bunker ásást, a famászást, a határi munkákat, az iskolán kívüli szabadidős közösségi életünket. Más világ volt az, hiába voltunk anyagiakban szegények, de lélekben inkább gazdagok voltunk, ezt én még ma is hátrózzottan érzem.

A képen balról jobbra: Császár Géza, Varga Viktor, Vigh Marica, Farkas Tibor, Verhóczki László, Szabó Dezsőné tanárnő, Kovács Zoltán Mihály, Németh Hajnalka, Hócza László, Farkas József, Koczka Etelka, Daragó Károly, Daragó László és a csoportképről lemaradt Kele Imre.

Nekünk boldog gyermekkorunk volt! Nekünk voltak jól működő közösségeink, pl. az úttörőőrök. A miénk Fekete Sas Őrs volt, Daragó Laci vezetésével. (Volt igazi sasfiókánk, amit nevelgettünk.)

Volt nagyon jó iskolai énekkarunk, zenekarunk Nagy Károly tanár úr vezetésével, rendszeres szereplésekkel. Mi még képesek voltunk magunkat és másokat is szórakoztatni, akkor még ez a mai, sok pénzbe kerülő rohangálás - bulis világ nyomokban sem létezett. A falusi gyerekeknek akkor még volt a saját rendelkezésükre való szabadidő vagy játék idő.

Az 55 éves találkozó ebéd előtt felsétáltunk a templomhoz, majd a temetőben egy szál virággal tisztelegtünk az elhunyt tanáraink és osztálytársaink sírjánál.

Szafari busszal a cserépfalui Remete Étterembe mentünk, majd a mindenki kedvére való bőséges és fenséges ebéd után egy-egy

koccintásra betértünk, Csáter Apó, és Varga Viktor pincéjébe. A jó bor jó kedvre és bölcseségre fakasztott, elhangzott a borköszöntő: „Szeresd a bort, mert benne rejlik a hosszú élet titka.

Gyógyítja a bánatot a keserű csalódások sebeit,

De testet építő, vért és szívet frissítő Balzsam erejű táplálék is.

Az élet vize az örök fiatalságé”

(Dr. Csávossy György erdélyi polihisztor nyomán, aki volt Bogácson 1996-ban, és Ő ütötte borlovaggá a Szent Márton Borrend alapító tagjait.)

Végül is megtapasztaltuk szülőfalunk megtartó, felemelő és éltető erejét.

Bátorítom az utánunk jövőket is, vegyék a mi jó példánkat és szervezzenek maguknak osztálytalálkozókat.

Daragó Károly

5 éves osztálytalálkozó

Ilyen régen volt? Ennyire szalad az idő? Már 5 éve, hogy elballagtunk? Felfoghatatlan, de igaz. Eltelt 5 év...

Mint ahogy csak tegnap lett volna, hogy Veronika néni kézen fogva bevezetett minket az iskolaudvarra, és meghallgattuk életünk első iskolai évnyitóját. Pedig ennek már 13 éve. Mennyi minden történt velünk azóta... megtanultunk írni, olvasni, számolni, sőt túl vagyunk 1-2 felvételin, érettségien és már sokan egyetemre járunk. Kár, hogy ilyen gyorsan eltelték a kisiskolás éveink. A szerencse, hogy sikerült összehoznunk egy időpontot, ami a legtöbbünknek megfelelt arra, hogy felelevenítsük a hátunk mögött hagyott éveket. Ha csak rövid időre is, de nagyon jól esett újra együtt látni a régi csapatot, és a tanárainkat. Felejthetetlen élmény volt az általános iskola mindenkinek, és ugyanígy egy felejthetetlen élmény lett az osztálytalálkozó is számunkra. Látni azt, hogy mennyit változnak az emberek 5 év alatt, és megtudni, mivel milyen események történtek ez idő alatt, mindenkit boldogsággal töltött el. Kedves tanáraink elárulták nekünk mennyire is büszkék ránk, hogy milyen felnőtte váltunk. Amit persze nekik is köszönhetünk, hiszen az ő szeretetük, nevelésük és tudásuk nélkül, ma nem itt járnánk.

Egyszóval megérte. Megérte a Bükkalja Általános Iskolába járni és felnőni itt.

Papp Réka

I. sor balról: Papp Réka, Hajduné Nyíró Veronika alsós osztályfőnök, Bodnár Marianna felsős osztályfőnök, Kovács Evelin

II. sor balról: ifj. Jankó Róbert, ifj. Burcsák László, Koczka Milán, Letsou Arhon, Lantos Balázs

30 éve osztálytársak voltunk!

1988-ban ballagtunk el a Bogácsi Általános Iskolából, azóta másodikkal térünk vissza mint osztálytársak egy jó hangulatú, felejthetetlen osztályfőnöki órára. 30 év nagyon hosszú idő, mi felnőtünk, van, akivel gyakrabban, van, akivel ritkábban találkoztunk, de most örültünk egymásnak, úgy éreztük: újra tizenévesek vagyunk.

15-en jártunk az osztályba: Budai Rita, Csernyi László, Farkas Mónika, Farkas Piroška, Fekete Attila, Hajdu László, Hócza Enikő, Hócza Gabriella, Kovács Dóra, Magyar Péter, Ördög Anita, Szabó István, Takács László, Várnai Anita és Verhóczy Attila. Az osztálytalálkozón 11-en vettünk részt, valószínűleg azért, mert kicsit későn kezdtük el szervezni, így főleg azokkal, akik külföldön élnek, nem tudtunk megfelelő időpontot egyeztetni.

Az osztályfőnöki órát Lukács Lajosné tanárnő tartotta a régi osztálytermünkben, vagyis az utolsó osztálytermünkben. Mert mi az az osztály voltunk, akik több iskolába is jártak, és akik szerintem, a legtöbb osztályfőnökkel dicsekedhetnek.

1980-ban az első osztályt a Glóner Iskola egyik tantermében kezdtük, ezt követően tanultunk pár évet a plébániával szemben lévő régi iskolában is, és innét költöztünk át az időközben felépített új iskolába. Elsős tanító nénink Tóth Rózsa (+) volt, őt követte Kissné Sereg Erzsébet, majd Somogyi József (+) tanítók, felső tagozatban Karádi Ödönné (+), Sipos Izidorné (+) és végül, de nem utolsónak 8. osztályban Lukács Lajosné. Ne feledkezzünk meg kedvenc napközis tanárunkról, Karádi Ödön (+) tanár bácsiról sem, mert nála imádtunk napközisek lenni, minden délután a Jató-tetőn kirándulni. Osztályfőnökeink közül már többen nem élnek, de mindannyiukra szeretettel emlékszünk vissza.

Álló sor balról: Kovács Dóra, Budai Rita, Hócza Gabriella, Farkas Piroška, Várnai Anita, Lukács Lajosné tanárnő

Ülő sor balról: Csernyi László, Fekete Attila, Takács László, Szabó István, Hajdu László, Magyar Péter

Az osztályfőnöki órán mindenki beszámolt az elmúlt 3 évtized történéseiről, hogy hová sodorta az élet, mivel foglalkozik, mit csinált volna másképp. A maga módján mindenki boldogult, jártuk az utunkat, néha megbotlottunk, elestünk, majd újra felálltunk és folytattuk. Ami viszont szerintem az elmúlt 30 évben nem változott: az a jókedvünk és a mosolyunk. Az óra után a Hintóvölgye Borozóban egy finom vacsora mellett folytattuk az emlékek felidézését, és megígértük egymásnak, hogy 2028-ban újra találkozunk!

Kovács Dóra

VISSZAPILLANTÓ Balatonlellén táboroztunk

Ezen a nyáron különösen nagy izgalommal vártuk a balatoni tábort, mivel tavaly nem volt lehetőségünk a táborozni.

Július elején vonattal utaztunk Balatonlellére, a tábor helyszínére. Már az utazás is külön élmény volt számunkra: felszabadultunk, ellazultunk, egyszerűen ráhangolódtunk a kikapcsolódásra és a pihenésre.

Balatonlelle már ismerősnek tűnt valamennyiünk számára, hiszen nem először jártunk már ott. Az állomástól pár percnyi sétára volt a hotel, ahol megszálltunk. A szállásunk szép volt, pontosan ideális a vakációzáshoz: kényelmes szobák, csodás környezet, nagy park játékokkal. Még az időjárás is kegyes volt hozzánk, hiszen az otthonihoz képest itt napsütés fogadott minket.

A legtöbb időt a Balatonban töltöttük: a tó vize kellemesen meleg volt, bár néha a szeles idő miatt a nagy hullámokkal kellett megbirkóznunk. A fürdés mellett volt lehetőségünk megismerni Balatonlellét és Balatonboglárt is. Városnéző kisonnattal barangoltuk be a települést és a környé-

két. Jártunk a balatonboglári Gömbkilátónál, a kilátás csodálatos volt: a boglári szőlőtáblák háttérben a magyar tengerrel! Elmentünk bobozni is, mi tagadás ez igazán felvitte az adrenalin szintünket. Jártunk Siófokon is, sétáltunk a híres Petőfi sétányon, megmártóztunk itt is a Balaton vizében, és emellett egy csodás élménynek is a részesei lehettünk: felülhettünk az Aranyparton lévő óriáskerékre, ahonnan szavakkal nem leírható látványban volt részünk.

Természetesen esténként sem unatkoztunk, ugyanis a balatoni éjszakai élet kihagyhatatlan volt: közös séta Balatonlelle főterére, a koncertek, a pizzázások vagy egyszerűen csak a nézelődés... Felejthetetlenek az éjszakai bandázások, a sokszor hajnalba nyúló beszélgetések. A másnapi fáradtságért sem kellett aggódnunk! Persze minden nap új erőre kaptunk, feltöltődtünk.

Az utolsó napon végül elbúcsúztunk szállásunktól és a Balatontól, majd vonatra szálltunk. Szép emlékekkel gazdagodva elindultunk hazafelé.

Szeretném megköszönni az Önkormányzatnak az anyagi támogatást, hogy e tartalmas programok részesei lehettünk. Veronika és Csilla néninek pedig, hogy megszervezték a tábort, és vigyáztak ránk. Köszönöm minden táborozó nevében!

Én nagyon élveztem a tábor minden pillanatát. Remélem, jövőre is lesz lehetőség ilyen csodálatos élmények szerzésére. Köszönöm szépen, hogy ott lehettem!

Kondráth Tekla Virág

Őszi turisztikai rendezvényeink

Szüreti Mulatság és (majdnem) Summásság Ételeinek Bemutatója

Szeptember 20-án vidám, zenés bortúrával vette kezdetét a Szüreti Mulatság Bogácson, ahol közel hetvenen élvezhették 6 pince kínálatát kellemes, zenés környezetben. A vidám muzsikáról Magyar Gyula és barátai gondoskodtak.

Szeptember 21-én délelőtt került volna megrendezésre a Summásság Ételeinek főzőversenye, de sajnálattal tapasztaltuk a csapatok érdeklődésének hiányát, így ezt a programelemet ezúttal el kellett, hogy hagyjuk. (Igen, azt tapasztaltuk, hogy valóban keresték a vendégek a summás ételeket, mi pedig nagyon vártuk helyi csapatok jelentkezését, akik a helyi hagyományokat tovább örökítve öregbítették volna Bogács hírnevét...)

Délután azonban a Cserépi úti pincesoron- a már megszokott helyszínen megrendeztük a Szüreti Mulatságot. Az időjárási viszonyok miatt elég nehezen indult a délután, hiszen a szakadó eső miatt mi, szervezők, három opció közül választhattunk; a rendezvényt az eredeti tervtől eltérően a Községi Házba helyeztük át, melynek befogadó képessége igen csekély, vagy úgy döntünk, hogy a rendezvény elmarad. Esetleg, mégis az eredeti helyszínen tartjuk meg, rábízva magunkat az égiekre... Mi ez utóbbi megoldás mellett döntöttünk, és szerencsére az időjárás is kegyes volt hozzánk. Így egy igen jó hangulatú délután kerekedett. A műsort a Bogácsi Pávákör dalszokrával indítottuk, akiket a Bogácsi Tündöklő Mazsorettcsoport

Az Agyagbanda muzsikájára a közönség örömmel csatlakozott a táncosokhoz produkciója követett. Utánuk lépett színpadra a miskolci Agyagbanda, akik a Bogácsi Tündérrózsa Néptáncgyűttessel karöltve igazán jó hangulatot varázsoltak, s a színpad előtt a közönséget is megtáncoltatták. A délután sztárvendégei Baby Gabi, a Desperado, valamint a V-tech voltak, akik igazi, fergeteges retro hangulatot idéztek a pincesorra.

Szent Mihály napi közös csurdítás

A szervezők a hagyományokhoz híven idén is kellemes környezetet biztosítottak a közös csurdításhoz

Szeptember 29-én már ötödik alkalommal rendeztük meg a Szent Mihály napi közös szalonnasütést. Ez a programunk igazán szíve csücske mind a bogácsiaknak, mind pedig az idelátogató vendégeknek, hiszen családi környezetben baráti társaságok, családok élvezhetik egymás társaságát és az őszi nyújtotta kellemes délutánt. Mindehhez csupán nyársbotot kellett hozniuk, hiszen minden további alapanyagról Bogács Község Önkormányzata gondoskodott. Idén közel négyszázan nyársaltak együtt a Rendezvényparkban. Igazán nagy öröm látni, mikor az emberek végre kiszakadnak a szürke hétköznapokból, s nem a számítógépet, vagy telefonjukat nyomkodva töltik el szabadidejüket, hanem élvezni tudják a hagyományos közösségi életet, a hagyományos kommunikációs formák, a hagyományos dalok, énekek, zene... és egyáltalán az együttlét okozta örömeket.

Tárcsás Ételek Fesztiválja

Közkedvelt program a hagyományosan október végén megrendezésre kerülő Tárcsás Ételek Fesztiválja, hiszen ilyenkor ősszel jól esik még a szabadban eltölteni és élvezni a napsütéses pillanatokot. Mindehhez mi családi és szórakoztató programokat kínáltunk és persze tárcsán és szabad tűzön készült ételeket. 26 főzőcsapat vett részt a megmérettetésen, akik finomabbnál finomabb falatokkal kápráztatták el a zsűrit-, és persze a vendégsereget. Igazán sokfelől érkeztek hozzánk csapatok, akiknek ezúton is szeretnénk köszönetünket kifejezni, hogy részvételükkel gazdagították rendezvényünket. A zsűri tagjai Bede Róbert, a Tv Paprika mesterszakácsa, Csetneki László, valamint Fülöp Tibor voltak. Bede Róbert főzőbemutatója nagyon sok érdeklődőt vonzott (kétféle ételt készített: Jambalayát, ami egy kreol, New-Orleans-i rizses, húsos, fűszeres, enyhén csípős ételkülönlegesség, valamint mustáros csicscriborsó levest).

A fellépők között voltak a Tardi Hagományőrök, a Bükkszérci Summás Énekegyüttes, valamint a Tündérrózsa Néptáncgyűttes

Bede Róbert mesterszakács inycsiklandozó ételei elkészítése közben főzési tanácsokkal is szolgált

Szavak, színek, illatok, ízek és zamatok kavalkádjával indult a bortúra

is. Igazán népszerű volt mind a gyermekek, mind pedig a felnőttek körében a ragadozó madár bemutató, ami a Magyar Környezetgazdálkodási és Vidékfejlesztési Társaság jóvoltából volt elérhető, no meg persze Szira, a bagoly, és Villám, a héja közreműködésével. A nap folyamán a Viola Alkotóműhely és Népi Játsszóházban kézműveskedhetett ki-ki kedvére, vagy pedig a népi játszótér játékeit próbálgatva múlathatta az időt. A Hungari Dzsebedzsi Hagyományörző Kulturális és Sportegyesület jóvoltából pedig visszacsöppenhetünk a XVI. századba és betekintést nyerhetünk az akkori szokások, hagyományok világába, mindezt egy viselet és fegyverbemutató, illetve a „Volt egyszer egy Mehmed...” hagyományörző

történelmi játszóház által. Délután fél háromkor került sor a főzőverseny eredményhirdetésére és a díjátadásra.

Helyezettek:

- I. hely: Ízmesterek csapata Miskolc
- II. hely: Tárkányi Mamák csapata
- III. hely: Baj Van a Toronyban csapat

Különdíjasok:

- Kondéros Tündérek,
- Kóbor Betyárok,
- Bogácsi Palóc Asszonyok csapata,
- Dánosi Vadászok csapata,
- Csőppentő Csapat,
- Bogácsi Turisztikai Egyesület,
- Gyergyóújfalu csapata,
- Hivatalos Csapat Bogács,
- Komlóimádók,
- Füzesabonyi Kertbarátkör Egyesület

16 órakor pedig zenés bortúra indult a Cserépi úti pincesoron öt pince kínálatával, vidám hangulatban, kellemes borok mellett. A bortúrát Szabó László vezette, akinek ezúton is köszönjük, hogy számíthatunk rá rendezvényeinken.

Egy igazán kellemes, jó hangulatú, szép őszi napot tölthetünk el együtt. Jövőre is várunk mindenkit vissza szeretettel!

Következő rendezvényünk a Márton napi vigasságok lesz, szintén a Cserépi úti pincesoron, melyen, reméljük, találkozunk Önökkel.

Marczis Zsófia

MESÉRŐL MESÉRE Családi mesedélután a könyvtárban

„Őseinktől kincsekkel teli tarisznyát kaptunk örökségbe, de mintha egyre gyakrabban tétlenül néznénk ennek háttérbe szorulását, elfelejtését. Vegyük birtokba, ismerjük meg, fényesítsük újra és adjuk tovább az eleinktől kapott, élethosszig érvényes, értékes, unokáink számára is feltétlenül megőrzendő, mesebeli kincseket!”

A Magyar Olvasótársaság ezen gondolatai vezéreltek, amikor 2018. október 2-án az Országos könyvtári napok keretében óvónokkal és pedagógusokkal közösen a bogácsi gyerekek és felnőttek figyelmét a magyar népmesék felé irányítottuk.

A rövid bevezetőm után Kovács Sándorné Mancsi néni a bogácsi paraszti világ mesélési szokásait mutatta be, majd hat magyar népmesét hallhattak a jelenlévők. S hogy a figyelem ne lankadjon, egy-egy tárgy, kép segítségével a tartalomra, a mese szereplőire, helyszínekre vonatkozóan adtam feladványokat, melyek megfajtásáért a gyerekek mesetallérokat gyűjthettek.

Benyovszki Mária, Hegedűs József, Kovácsné Varga Mária, Lukács Lajosné, Szabó László és Szöllősi Lili előadasmódja mindenkit elbűvölt. A választott mesékben találkozhattunk a jóssággal, a hősiességgel, a szorgalmas munka jutalmával. A furfangos, tanulságos vagy „csak” a képzelőerőt megmozgató történetek szórakoztattak, elgondolkodtattak bennünket, felnőtteket is.

Ahogy estebe hajlott a délután, úgy telepedett a könyvtár épületére a békés nyugalom. Egy-egy kisgyermek édesanyjához odabújva jelzete; a mese szárnyain bensőséges, szeretetteljes világba ért, s talán csak egy kényelmes ágy hiányzott az álomba szenderüléséhez.

Mizser Zsuzsanna illatozó cukormázzal és csokival díszített mezeiskalácsaival egészítette ki a szavak által teremtett mesevilágot. A mesetallérokat a magyar népmese bűvöletében telt este végén a gyerekek beválthatták a szebbnél-szebb mézesbábokra, melyek utá-

nozzhatatlan fahéj illatukkal a közelgő karácsonyt, a hosszú téli estéket juttatták eszembe.

Amikor már délutántól nehezebben mozdulunk ki a zord sötétségbe, ajánlom mindenkinek, de különösen a kisgyermekes szülőknek a mesefelolvasást. Azontúl, hogy ezek az együttlétek erősítik a szülő és gyermek érzelmi kapcsolatát, a mesék által a gyermekek hamarabb sajátítják el a magyar nyelvtant, beleértve a szavak jelentését, szófordulatokat, szólásokat, közmondásokat, sőt a mondatszerkesztést is.

Köszönetet mondok mindazoknak, akik segítségemre voltak abban, hogy a mese segítségével elültessünk a jelenlévőkben egy olyan kis magocskát, mely szárba szökve a személyiség gazdagodásához vezethet.

Jankóné Jónás Zsuzsa könyvtáros

A gyerekek és a felnőttek egyaránt érdeklődve hallgatták a meséket

*„S fogadalmat: te kicsi ország,
el ne felejtse, aki él,
mert úgy született a szabadság,
hogy a pesti utcán hullt a vér.”*

(Tamási Lajos)

'56-ra emlékeztünk

A 20. századi magyar történelem egyik legmeghatározóbb eseménye 1956. október 23-án a budapesti diákok békés tüntetésével kezdődött. Hozájuk csatlakoztak a járókelők, - a bátrakhoz a hétköznapiak, majd a pesti megmozduláshoz a vidékiek. Így nőtt országossá a sztálinista diktatúra által keltett általános elégedetlenség, kilátástalan társadalmi helyzetükben emberek tízezrei lázadtak fel a szabadságért.

Voltak reményeink, amelyek hamar szertefoszlottak; Nagy Imre megválasztott miniszterelnök hiába kért segítséget a nyugati világtól, a szovjet tankok megszállták Budapestet. A szovjet túlerővel szemben a bátor magyar ifjúság és a forradalmárok elbuktak, az októberi forradalmat vérbe fojtották.

Egy 1993-ban napvilágot látott statisztikai adat szerint a mindössze 13 napig tartó forradalomban 2652 magyar honfitársunk vesztette életét. A forradalom résztvevőire tömeges bebörtönzés, megtorlás várt, nyugatra menekülve kb. ötszáz ezer magyar hagyta el hazánkat.

Évtizedekig tilos volt az ellenforradalomnak titulált 1956. okt. 23-ai eseményekről még csak beszélni is, így válhatott október 23-a Magyarországnak legfiatalabb ünnepévé. 1989-óta kettős ünnep október 23-a; az 1956-os forradalom kitérésének és az 1989-es Magyar Köztársaság kikiáltásának napja.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc hatvankettedik évfordulóján községünkben ünnepi műsor keretében emlékeztünk meg a mártírokról. A Bükkalja Általános Iskola ötödik, hatodik és hetedik osztályos diákjai korhű jelmezekben elevenítették fel a történelmi eseményeket. A tanulók tartalmas és felemelő emlékműsorát Várnai Katalin és Erdei Ferenc pedagógusok állították össze és tanították be.

A Bogácsi Pávakör az '56 –ban hazánkat elhagyni kényszerülők emlékére hazaszeretetről szóló dalcsoportot adott elő.

Az iskolások korhű öltözékben elevenítették fel a forradalmi eseményeket

Csendesné Farkas Edit polgármester asszony ünnepi beszédében hangsúlyozta, hogy hatvankét esztendővel ezelőtt szinte az egész ország összefogott, s egy emberként lépett fel egy közös ügy érdekében. „1956. október 23-a örökké élni fog a szabad emberek és nemzetek emlékezetében. E nap a bátorság, az öntudat és a győzelem napja volt. A történelem kezdete óta nincs még egy nap, mely világosabban mutatja az ember csillapíthatatlan vágyát a szabadság iránt – bármily kicsi is a siker esélye, s bármily nagy is az áldozat, amit követel.” - idézte polgármester asszonyunk John F. Kennedy 1960-ban íródott szavait.

Az ünnepi műsor végén a Tündérrózsa Néptáncgyűttes párosa temperamentumos táncával jelenítette meg a szabadságot, a szabad mozgás, az önfeledt tánc örömét.

Október 23-a 62 éve hordoz üzenetet; az eltiprás, a hazugság, a megaláztatás révén erősíti mindnyájunkban az igazságérzetet, a hazaszeretetet, az önbecsülést és a szabadság iránti vágyat. Hálával és tisztelettel adózunk azoknak a hősöknek, akik életüket is készek voltak feláldozni 1956-ban.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Az ünnepi beszédet Csendesné Farkas Edit polgármester mondta

A Bogácsi Pávakör új fellépő ruhája összhangban volt a dalcsoport hangulatával

Templombúcsúra

Alig száradt fel az őszülők arcán a bánat könnye, az elveszett paradicsom után, szemük máris az Istent kereste. Hogy könnyebben megtalálhassák, tüzet gyújtottak, oltártüzeket, és boldogok voltak, ha áldozataik füstje egyenesen szállt az ég felé, mert hitték, hogy ilyenkor az Isten szívesen néz le rájuk. Mikor a választott nép elfoglalta az ígért földjét, és ott megvetette lábát, első gondja volt, hogy sátor helyett kőtemplomot építsen az Úrnak, hadd legyen Neki állandó lakhelye. És a nép a királlyal, Salamonnal együtt, nem kímél sem aranyat, sem művészetet, csak hogy az Úr háza legyen minden háznál ékesebb. Aztán elkészül a templom, az első templom az egy igaz Isten tiszteletére. Fölvirrad a nagy ünnep, a templomszentelés napja, és nyolc napon keresztül száll az áldozatok füstje ég felé, és megszentelődik a templom, mert az Isten vesz lakást benne. Azóta az egész világon, ahol csak Istent szerető emberek éltek, amikor új települést létesítettek, első dolguk az volt, hogy az építendő templom számára kimérjék a telket, és amilyen hamar csak lehetett, felépítik a falu szívében az Isten házát, hogy az Isten közelségében lakhassanak. Így voltak a bogácsi ősök is. Szent István királyunk elrendelte, hogy tíz falu építsen templomot. Alig telt el több mint kétszáz év és itt ezen a helyen, szülőfalutok helyén, templomot építettek az Istennek. Fölszentelték a templomot, aztán minden esztendőben örömmel és hálával teli lélekkel ülték meg a templom napjait.

A Szent Mártont ábrázoló oltárkép 1901-től központi helyen látható templomunkban

Amikor az utazó Mezőkövesd felől közeliedik Bogács felé, az első, amit meglát a gyönyörű bükki táj ölelésében, az a Szent Márton templom tornya. Őseink Pannónia szülőltét, Mártont, a római katonatisztból lett püspököt választották templomunk védőszentjéül. Szent Márton püspök Magyarországon roppant kedvelt és elterjedt patrónus (legkevesebb 235 ismert, többnyire középkori vétetésű hazai plébániájáról tudunk – tiszteletére csak az Egri Egyházmegyében tizennégy helyen tartanak búcsút e hét végén). Évszázadok óta kérjük tehát itt ezen a helyen Szent Márton közbenjárását és védelmét erre a közösségre, családjainkra, jövőnkre.

Az ő ünnepe november 11, amelyhez legközelebb eső vasárnapon szoktuk megünnepelni a templombúcsút, mely idén éppen a napjára esik. Egy templomnak általában két nagy napja van egy esztendő során: a felszentelésének napja és a patrónusnak vagy titulusnak ünnepe. Egy kicsit hasonlít ez a születésnaphoz, ill. névnaphoz. A Szent Márton búcsú tehát szeretett ősi templomunk névnap ünnepe. A templom szeretetének, a templomhoz való ragaszkodásunknak kifejezője a búcsú ünnepe. Mert a templom Isten háza, és a mennyország kapuja. Az Isten háza messze kimagaslik az emberek lakásai közül, mert míg ezekben a földiekért, addig abban a mennyiekért szorgoskodunk. A templom tornya, mint a hitnek a mutatójaja, felmutat az égre, hogy amikor a mindennapi élet gondjaiban, örömeibe és szomorúságaiba belefelejtkezve elfelejtené az ember, hogy itt csak vándorok vagyunk, szállásunk odafönn van, akkor a torony az apostol szavával figyelmeztessen, a földi élet zaját túlharsogva intsen: Az odafönt valókat keressétek, hol Krisztus van az Isten jobbján.

Mindenszentek ünnepét és Halottak napját magunk mögött hagyva idézzük magunk elé a képet, ahogyan a temető sírjai körülvesszik templomunkat. A templom bejárata előtt az élők világa terül el, mögötte pedig a holtak birodalma. Gyönyörű szimbolikája ez annak, hogy van valami, ami összeköt, összekapcsol bennünket elhunyt szeretteinkkel. Ez pedig az imádság és az értük bemutatott szentmise.

Keresztény őseink a templom köré temetkeztek, ezzel is kifejezve, hogy Isten házában közelében van helyünk

Lipcsák János
plébániai kormányzó

XVIII. Márton napi vigasságok

2018. november 9- 10-11. Bogács

„Döbrögi vásár, libabőr és borvirág,
zeneszó és multság”

Varga Feri - Balássy Betty

Rác Gergő

November 8.

17:00 Babakiállítás megnyitó a Községi Könyvtárban

November 9.

19:00 A Mezőkövesdi Szent László Fesztiválkórus koncertje a Szent Márton Műemléktemplomban

November 10.

Cserépi úti pincesor

11:00 Márton napi libalakoma

13:00 Boszorkányégetés a Színészligetben a Szent Márton Borrend közreműködésével

12:00 Before The Last

14:00 Bogácsi Pávákör

14:15 Tündérrózsa Néptáncgyűttes

14:30 Before The Last

15:30 **Varga Feri - Balássy Betty**

16:20 **Rác Gergő**

17:00 Tündérrózsa Néptáncgyűttes
Táncház

17:45 **The BlackBirds**

LIVE BEATLES SHOW

19:15 „Mert nincs tűz varázslat nélkül...”
Tűzvarázs tűztánc show
- a Szent Márton napi máglya meggyújtása

November 11.

11:00 Szentmise, valamint az újbor megáldása a Szent Márton Műemléktemplomban

Egész napos kirakodóvásár a Bogácsi Gyógy- és Strandfürdő parkolójában.

A programváltoztatás jogát fenntartjuk!

További információ: www.bogacs.hu +36-49/534-011

Útátadás

Bogács belterületének útjai az elmúlt években nagy részben megújultak. Az Ady Endre, az Alkotmány, a Dózsa György, a Tánccsics, a Rákóczi és a tavaly ilyenkor használatba vett Arany János és Széchenyi utcák után idén szeptember 22-én Csenedné Farkas Edit polgármester asszony és Tállai András országgyűlési képviselő ünnepélyes keretek között átadta a felújított Kossuth utcát.

Impresszum

BOGÁCSI ÓSZ

Bogács Község
Önkormányzatának lapja

Szerkesztő: Jankóné Jónás Zsuzsa

Szerkesztőség: Bogács, Alkotmány u. 9.

Fotók:

Jankóné Jónás Zsuzsa,
Jankó Gergely

Tördelés, nyomtatás:

Pető Nyomda
Mezőkövesd, Tel.: 49/414-000